

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

MNENJA

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

580. PLENARNO ZASEDANJE EVROPSKEGA EKONOMSKO-SOCIALNEGA ODBORA, 12. 7. 2023–
13. 7. 2023

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Pregled davčne politike za zaščito gospodinjstev
z nizkimi dohodki in ranljivih skupin pred negativnimi učinki zelenega prehoda

(mnenje na lastno pobudo)

(2023/C 349/01)

Poročevalec: **Philip VON BROCKDORFF**

Sklep plenarne skupščine	25. 1. 2023
Pravna podlaga	člen 52(2) Poslovnika mnenje na lastno pobudo
Pristojnost	strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo
Datum sprejetja na seji strokovne skupine	27. 6. 2023
Datum sprejetja na plenarnem za- sedanju	12. 7. 2023
Plenarno zasedanje št.	580
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	195/7/10

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) ugotavlja, da učinek zelenega prehoda ne bo enak po vsej EU in bo v posameznih državah, pa tudi v različnih regijah držav članic, zelo različen. Zato morajo biti države članice pozorne na socialne izzive prehoda, da bi okrepile njegovo legitimnost, ohranile stabilnost in preprečile nasprotovanje populistov.

1.2 EESO meni, da ocene učinka, ki jih je izvedla Komisija v podporo več zakonodajnih aktov v zvezi z zelenim prehodom, večinoma zavzemajo splošno perspektivo EU in pogosto niso dovolj poglobljene za pristop po posameznih državah in regijah, ki je potreben, da bi se osredotočili na verjetni učinek na lokalna gospodarstva in skupnosti (izjema je predlog direktive o obdavčitvi energije).

1.3 EESO meni tudi, da bi bilo treba z bolj ciljno usmerjeno analizo pridobiti zelo pomembne podatke o gospodinjstvih, ki jih je prizadel zeleni prehod, da bi vlade lahko sprejele ustreznejše ukrepe za ublažitev vpliva procesa, ki poteka, na revnejša in ranljiva gospodinjstva.

1.4 EESO opozarja na dve glavni tveganji, povezani z zelenim prehodom, kar zadeva negativne socialne in gospodarske posledice, zlasti: (i) vse večje razlike v dohodkih, in (ii) selitev industrijskih sektorjev in z njimi povezanih delovnih mest.

1.5 EESO zato poudarja, da si je treba prizadevati za pravičen prehod, s katerim bo mogoče obravnavati tako zaposlitvene kot tudi distribucijske učinke prehoda na podnebno nevtralnost. V zvezi s tem poziva k prerazporeditvenim ukrepom, s katerimi bi lahko finančna sredstva usmerili v gospodinjstva z nizkimi dohodki in ranljive skupine, da bi čim bolj zmanjšali socialno izključenost, in sicer tako, da bi preprečili nadaljnje poglobljanje dohodkovnih neenakosti med procesom, ki poteka.

1.6 Če je obdavčitev, povezana z zelenim prehodom, v pristojnosti držav članic, EESO poudarja pomen nacionalnih fiskalnih ukrepov za bolj trajnosten zeleni prehod, ki bo manj vplival na najšibkeje dele prebivalstva.

1.7 Zato bi morala fiskalna politika med prehodom zajemati tri sestavine: načelo „onesnaževalec plača“ z dopolnilnimi prerazporeditvenimi ukrepi v podporo gospodinjstvom z nizkimi dohodki, ciljno usmerjeno dohodkovno podporo ter davčne olajšave za energetske varčne gospodinjске izdelke. S takšnim pristopom bi (i) podpirali nakup električnih vozil; (ii) spodbujali uvajanje zelenih tehnologij v gospodinjstvih; in (iii) izboljšali energetske učinkovitosti stavb (čeprav je tudi cilj revidirane direktive o obdavčitvi energije ⁽¹⁾ izboljšanje energetske učinkovitosti ob sočasnem varovanju ranljivih skupin). Priporočeni optimalni ukrep za gospodinjstva z najnižjimi dohodki, ki morda nimajo zadostne davčne obveznosti ali niso upravičena do davčnih olajšav, je dohodkovna podpora.

1.8 EESO meni tudi, da bi država z razdeljevanjem bonov za nakupe in naložbe v okolju prijazne tehnologije in proizvode lahko pomagala ranljivim skupinam med prehodom.

1.9 Davčne olajšave za posameznike, ki kupijo električna vozila na Nizozemskem, so dober primer spodbujanja nakupa okolju prijaznih vozil, ob hkratnem čim večjem zmanjšanju možnega izkrivljanja zaradi subvencij, ki pogosto koristijo dobaviteljem na račun potrošnikov ⁽²⁾.

1.10 EESO meni tudi, da bi lahko preučili še izkušnje držav članic, kot so Nemčija, Francija in Italija, ki so uvedle nižje stopnje DDV za energetske učinkovite izdelke, energetske učinkovite tehnologije in prenovno stanovanj, s čimer želijo povečati energetske učinkovitosti stavb. DDV načeloma ni progresiven. Za spodbuditev uporabe takšnega pristopa bodo za gospodinjstva z nizkimi dohodki morda potrebni spremljevalni ukrepi, kot je pavšalno nadomestilo. EESO poudarja tudi, da lahko energetske skupnosti (Direktiva (EU) 2019/944 ⁽³⁾) in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov (Direktiva (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁾) postanejo ključno orodje za pomoč državljanom in ranljivim skupinam pri obvladovanju zelenega prehoda.

1.11 EESO poudarja strateško vlogo Sklada za pravični prehod. Ta finančni instrument bi moral biti učinkovito usmerjen v obravnavanje socialno-ekonomskega učinka prehoda na gospodarstva EU, ki so trenutno močno odvisna od fosilnih goriv ali dejavnosti z visoko intenzivnostjo toplogrednih plinov, ter predvsem v lajšanje prehoda za delavce in gospodinjstva, na katere vplivajo sedanje spremembe.

1.12 Kot je že poudaril v prejšnjih mnenjih, EESO ugotavlja, da Sklad za pravični prehod, čeprav ima strateško vlogo, morda ne bo zadostoval za podporo gospodarskim spremembam v teku, zato bi ga bilo treba dopolniti z ustreznimi financiranimi Socialnim skladom za podnebje.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

⁽²⁾ Nizozemska spodbuja nakup okolju prijaznih vozil. Skupina Climate Group poroča, da so za nakup ali zakup novih električnih osebnih avtomobilov na baterije na voljo subvencije v višini do 4 000 EUR, za kombinirana vozila pa 5 000 EUR. Obstajajo pa tudi konkurenčne davčne spodbude, kot so nizek davek na motorna vozila, neobdavčen nakup in neobdavčena zasebna uporaba/korist. Glej vir: Netherlands: Taking action on zero emission vehicles (Nizozemski ukrepi na področju brezemisijevih vozil).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

2. Uvod in ozadje

2.1 Zeleni prehod je velik izziv za EU in prihodnje generacije, zlasti zaradi dolgotrajne vojne v Ukrajini, ki povzroča gospodarsko negotovost na splošno in posebej v energetskem sektorju. EESO meni, da je za uspeh prehoda potrebno družbeno soglasje, ki ga je mogoče doseči le z učinkovitim izvajanjem podpornih ukrepov po vsej EU in preprečevanjem populističnega nasprotovanja.

2.2 EESO opozarja, da se je na podlagi zelenega dogovora povečal cilj EU glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030 s 40 % na vsaj 55 % glede na ravni iz leta 1990 in hkrati določil cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050.

2.3 Sveženj „Pripravljeni na 55“ vsebuje vrsto političnih predlogov za uresničitev cilja za leto 2030, v zvezi s katerimi želi EESO podati prispevek k zavzemanju za zeleni prehod, ki ga po eni strani v celoti razumejo in podpirajo vsi vključeni deležniki, po drugi strani pa ne škoduje pretirano gospodinjstvom in ranljivim skupinam.

2.4 Medtem ko velja prepričanje, da bo zeleni prehod prinesel znatne in težko pričakovane koristi po vsej EU, se to mnenje osredotoča na verjetne kratkoročne negativne učinke zelenega prehoda, ki je v teku, s posebnim poudarkom na socialni izključenosti in dohodkovnih neenakostih, ter poziva k pravičnemu prehodu, ki bo lahko sorazmeren do gospodinjstev z nizkimi dohodki in ranljivih skupin.

3. Splošne in posebne ugotovitve

3.1 EESO ugotavlja, da posledice zelenega prehoda ne bodo enake po vsej EU in bodo, nasprotno, v posameznih državah, pa tudi v različnih regijah in na različnih območjih držav članic, celo zelo različne, kar bo odvisno od več ekonomskih in socialnih spremenljivk.

3.2 EESO v zvezi s tem ugotavlja, da so in bodo regije, ki so zelo odvisne od ogljičnih fosilnih goriv, še posebej ranljive za posledice prehoda in morebitno izgubo delovnih mest. Zato se bodo morali odzviti, potrebni za podporo socialni koheziji, precej razlikovati med državami članicami ali celo med regijami, in sicer na podlagi različnih lokalnih razmer v skladu z načelom subsidiarnosti. Vendar EESO priznava, da revidirana direktiva o obdavčitvi energije predvideva „prehodno“ obdobje in možnost, da države članice ranljiva gospodinjstva oprostijo obdavčitve ogrevanja še deset let po uvedbi revidiranega davka.

3.3 EESO z vidika metodologije meni, da ocene učinka, ki jih je doslej izvedla Komisija, večinoma zavzemajo splošno perspektivo EU in niso dovolj poglobljene za pristop po posameznih državah in regijah, ki je potreben, da bi se osredotočili na verjetni učinek na lokalna gospodarstva in skupnosti. Glede tega je predlog *direktive o obdavčitvi energije* izjema, saj je bil predviden v ciljno usmerjeni mikroanalizi, ki bi jo bilo treba v večjem obsegu vključiti v izvajanje zelenega dogovora.

3.4 EESO meni, da bi bila bolj ciljno usmerjena analiza, ki bi upoštevala vse lokalne posebnosti, koristna za pridobitev dragocenih informacij, zlasti o gospodinjstvih, ki jih je prizadel zeleni prehod, da bi vlade lahko sprejele ustrezne ukrepe za ublažitev vpliva procesa, ki poteka, na revnejša gospodinjstva in ranljive skupine, za katere bodo posledice najhujše.

3.5 EESO meni, da, kar zadeva negativne socialne in gospodarske posledice, zeleni prehod prinaša dve glavni tveganji: (i) vse večje razlike v dohodkih, in (ii) selitev industrijskih sektorjev in z njimi povezanih delovnih mest.

3.6 EESO poudarja, da je prehod na nizkoogljično gospodarstvo, odporno na podnebne spremembe, še posebej velik izziv za gospodinjstva in skupnosti z nizkimi dohodki, zlasti v regijah, ki po stopnji razvoja zaostajajo za mestnimi območji. Zato je bistveno, da je prehod podprt z ustreznim naborom fiskalnih ukrepov, vključno s finančno podporo, da se lahko obravnavajo zgoraj navedeni pomisleki.

3.7 Poleg tega želi EESO opozoriti na morebitna dodatna bremena za najšibkejšo dele prebivalstva, ki bi jih povzročil prehod, s posebnim poudarkom na cenah blaga, ki bi se lahko med procesom prehoda znatno zvišale. Prehod bi lahko zaradi vseh višjih stroškov ogljika dejansko zvišal cene energije in goriva za tiste, ki si podražitev najtežje privoščijo. Tak vpliv je še posebej zaskrbljujoč v sedanjih makroekonomskih razmerah, ko so bile v začetku tega leta stopnje inflacije v več državah članicah visoke ⁽⁵⁾.

---

(5) Stopnja inflacije se je v zadnjih tednih znižala.

3.8 EESO se torej zavzema, da se izvede pravičen prehod, s katerim bo mogoče obravnavati tako zaposlitvene kot tudi distribucijske učinke prehoda na podnebno nevtralnost. Tak pristop bi bilo treba šteti za sestavni del okvira za zeleni prehod in ne le kot dopolnilne popravne ukrepe.

3.9 EESO poudarja, da so potrebni prerazporeditveni ukrepi, da se finančna sredstva usmerijo v pomoč gospodinjstvom z nizkimi dohodki in ranljivim skupinam ter s tem prepreči socialna izključenost in poglobljanje dohodkovne neenakosti. Takšni ukrepi bi se lahko na primer sprejeli v obliki okoljske obdavčitve, ki bi temeljila na načelu „onesnaževalec plača“, pri čemer bi osebe z dohodki, višji od določenega praga, plačevale višje tarife za porabo ogljično intenzivne energije.

3.10 Če je obdavčitev, povezana z zelenim prehodom, na podlagi načela subsidiarnosti v pristojnosti držav članic, EESO poudarja pomen nacionalnih fiskalnih ukrepov za bolj trajnosten zeleni prehod, ki bi manj vplival na ranljive skupine prebivalstva in po možnosti ne bi imel regresivnih učinkov, ki so pogosto povezani z okoljskimi davki.

3.11 EESO meni, da bi morala fiskalna politika med prehodom zajemati tri sestavine: načelo „onesnaževalec plača“ z dopolnilnimi prerazporeditvenimi ukrepi v podporo gospodinjstvom z nizkimi dohodki, ciljno usmerjeno dohodkovno podporo ter davčne olajšave za energetske varčne gospodinjске izdelke. S takšnim pristopom bi (i) podpirali nakup električnih vozil; (ii) spodbujali uvajanje zelenih tehnologij v gospodinjstvih; in (iii) izboljšali energetske učinkovitosti stavb. Vendar EESO priznava, da je tudi cilj revidirane direktive o obdavčitvi energije izboljšanje energetske učinkovitosti ob sočasnem varovanju ranljivih skupin. Priporočeni optimalni ukrep za gospodinjstva z najnižimi dohodki, ki morda nimajo zadostne davčne obveznosti ali niso upravičena do davčnih olajšav, je dohodkovna podpora.

3.12 EESO meni tudi, da bi država z razdeljevanjem bonov za naložbe v okolju prijazne tehnologije in nakupe okolju prijaznih izdelkov lahko pomagala ranljivim skupinam med prehodom.

3.13 Davčni ukrepi za posameznike, ki kupijo električna vozila na Nizozemskem, so dober primer spodbujanja nakupa okolju prijaznih vozil nove generacije, s katerim se zmanjšujejo morebitna izkrivljanja, povezana z bolj razširjenimi subvencijami. Na Nizozemskem davčno prijazen pristop k električnim vozilom velja tudi za takse za registracijo in dajatve za uporabo cest, kar še dopolnjuje ugoden pravni okvir. Takšne davčne olajšave bi se lahko uvedle posebej za prebivalce, ki živijo v gospodinjstvih z nizkimi dohodki, ki naj bi imela največ težav pri prehodu na zelene tehnologije.

3.14 EESO meni tudi, da bi lahko dodatno izpopolnili in preučili izkušnje držav članic, kot so Nemčija, Francija in Italija, ki so uvedle nižje stopnje DDV za energetske učinkovite izdelke, energetske učinkovite tehnologije in prenovo stanovanj, s čimer želijo povečati energetske učinkovitosti stavb. DDV načeloma ni progresiven. Za spodbujanje uporabe takšnega pristopa bodo torej v gospodinjstvih z nizkimi dohodki morda potrebni spremljevalni ukrepi, kot je pavšalno nadomestilo.

3.15 EESO poudarja pomen Sklada za pravični prehod, ki se ga ne sme zmanjšati. Ta finančni instrument bi moral biti učinkovito usmerjen v obravnavanje socialno-ekonomskega učinka prehoda na gospodarstva EU, ki so trenutno močno odvisna od fosilnih goriv ali industrijskih dejavnosti z visoko intenzivnostjo toplogrednih plinov, ter predvsem v lajšanje prehoda za delavce in gospodinjstva, na katere vplivajo spremembe, ki se dogajajo.

3.16 Kot je že poudaril v prejšnjem mnenju z naslovom *Instrument za posojila v javnem sektorju in spremembe Sklada za pravični prehod* ⁽⁶⁾, EESO ugotavlja, da sredstva in področje uporabe Sklada za pravični prehod, čeprav ima pomembno vlogo, morda ne bodo zadostovala za podporo gospodarskim spremembam, ki so v teku. Zato bi bilo treba Sklad za pravični prehod dopolniti z ustreznim financiranjem Socialnega sklada za podnebje, kot je priporočeno v mnenju EESO o *Skladu za prilaganje podnebnim spremembam, financiranim iz Kohezijskega sklada in NextGenerationEU* ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o instrumentu za posojila v javnem sektorju v okviru mehanizma za pravični prehod (COM(2020) 453 final – 2020/0100 (COD)) Spremenjeni predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Sklada za pravični prehod (COM(2020) 460 final – 2020/0006 (COD)) (UL C 429, 11.12.2020, str. 240).

⁽⁷⁾ Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Sklad za prilaganje podnebnim spremembam, financiran iz Kohezijskega sklada in NextGenerationEU (mnenje na lastno pobudo) (UL C 486, 21.12.2022, str. 23).

3.17 EESO poudarja, da bi moral biti cilj takega dodatnega sklada zaščititi skupine oseb z nizkimi dohodki in ranljive skupine pred negativnimi posledicami prehoda, pod pogojem, da bo Socialni sklad za podnebje povezan z dobrimi praksami, namenjenimi predvsem preprečevanju povečanja dohodkovne neenakosti. Hkrati opozarja, da Socialni sklad za podnebje v sedanji organizaciji in s sedanjo finančno zmogljivostjo (da ne omenjamo preložitve njegovega izvajanja za eno leto), kot je že poudarilo več deležnikov, verjetno ne bo mogel dovolj učinkovito podpreti najranljivejših delov prebivalstva. Na primer, stroški prehoda s tradicionalnih na električna vozila bi se lahko brez davčnih spodbud ali finančne podpore izkazali za previsoke in zato predrage za gospodinjstva z nizkimi dohodki in ranljiva gospodinjstva ⁽⁸⁾.

3.18 EESO zato predlaga, naj pristojne oblasti na evropski in lokalni ravni razvijejo ustrezne fiskalne politike, ki bodo ublažile negativne posledice prehoda, ne da bi pri tem ogrozile spodbude za spremembe v smislu zelenih naložb in potrošnje, ki so potrebne za proces prehoda. Pomembno je, da take mehanizme spremljajo ukrepi za vključujoče upravljanje in dejavno sodelovanje tistih, ki jih je zeleni prehod najbolj prizadel. Vendar EESO priznava, da revidirana direktiva o obdavčitvi energije vključuje prehodna obdobja za obdavčitev izbranih izdelkov ali naložb za zmanjšanje porabe energije.

3.19 EESO opozarja vse institucije, ki sodelujejo pri zelenem prehodu, na pomen socialnega dialoga in korist vključevanja civilne družbe na evropski, nacionalni, sektorski in regionalni ravni. Socialni dialog ima ključno vlogo pri upravljanju in spodbujanju zelene preobrazbe, saj široko vključuje vse zainteresirane ter hkrati ščiti ranljive skupine in stopnje zaposlenosti po vsej EU.

3.20 EESO poudarja, da ima že več evropskih držav progresivno obdavčitev, ciljno usmerjene sisteme socialnega varstva in ustrezne mehanizme socialnega dialoga, zato bi lahko sprejetje in nadaljnja krepitev takšnih politik temeljila na obstoječih dobrih praksah in se izkazala za zelo koristno orodje za preprečevanje nadaljnega povečevanja neenakosti in socialne izključenosti.

3.21 EESO je trdno prepričan, da bo oblikovanje širokega razumevanja podnebnih politik ter njihove politične in družbene sprejemljivosti v evropskih državah prispevalo k močnejšemu in boljšemu zelenemu prehodu, ki pa lahko izgubi legitimnost in moč, če bi njegovo breme in negativne posledice nesorazmerno prizadeli revnejša gospodinjstva.

3.22 V zvezi s tem EESO poudarja, da bi si morale vlade v posvetovanju s civilno družbo prizadevati za zmanjšanje vpliva zelenega prehoda na zaposlovanje na bolj prizadetih območjih EU, tudi s ciljno usmerjenimi in inovativnimi politikami trga dela ter programi usposabljanja in izobraževanja za delavce v visokoogljčnih panogah.

3.23 EESO poudarja, da zaradi zelenega prehoda obstaja tveganje vedno večjih regionalnih razlik med naprednejšimi gospodarstvi v EU in tistimi gospodarstvi, ki so še vedno močno odvisna od ogljično intenzivnih panog. Prav tako bi se lahko poglobile razlike in konkurenčna neskladnost med državami in med mestnimi območji na eni strani ter obrobni, podeželskimi in oddaljenimi območji na drugi.

3.24 EESO meni, da je treba pri zelenem prehodu hkrati uresničiti podnebne cilje evropskega zelenega dogovora in si prizadevati za agendo za socialno pravičnost iz evropskega stebra socialnih pravic. Zeleni prehod zahteva strukturne spremembe (s pričakovanimi gospodarskimi in družbenimi spremembami). Da bo uspešen, ga morajo spremljati socialni ukrepi, vključno s socialnimi naložbami za spodbujanje podnebne nevtralnosti in doseganje prehoda, ki bo spodbudil dinamična in konkurenčna evropska podjetja k ustvarjanju, na primer, zelenih delovnih mest in gospodarske rasti.

3.25 EESO zato poudarja pomen okrepljenega sodelovanja po vsej EU, ki bi ga bilo treba razviti na podlagi učinkovitega političnega in socialnega dialoga za oblikovanje spremljajoče ekonomske in socialne politike, ki bi podprli prehod, ki je v teku, ter ga ustrezno prilagodili različnim socialnim in gospodarskim razmeram vključenih skupnosti.

⁽⁸⁾ Joanna Gill, Can Europe's new Social Climate Fund protect poor from rising carbon cost? (Ali lahko novi evropski Socialni sklad za podnebje zaščiti revne pred naraščajočimi stroški ogljika?), Reuters, december 2022.

3.26 Da bi preprečili prenos podjetij in delovnih mest v države, ki si ne prizadevajo za okolju prijaznejši in bolj trajnosten gospodarski razvoj, za kakršnega si prizadeva EU, bi bilo treba na tak način sodelovati tudi z evropskimi državami, ki niso članice EU. Tak prenos bi namreč lahko negativno vplival na notranji trg, pa tudi na zeleni prehod, saj bi zmanjšal učinkovitost in povečal negativne učinke na najšibkeje dele prebivalstva.

3.27 EESO države članice poziva tudi k nadaljnjim ukrepom za boj proti davčnim utajam in izogibanju davkom ter preprečevanje zlorab javnih sredstev, saj bi s tem pridobili dodatna sredstva za financiranje distribucijskih ukrepov, ki podpirajo prehod.

3.28 EESO nazadnje poudarja, da lahko energetske skupnosti (Direktiva (EU) 2019/944) in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov (Direktiva (EU) 2018/2001) postanejo ključno orodje za pomoč državljanom in ranljivim skupinam pri obvladovanju zelenega prehoda. Takšne skupnosti imajo lahko kakršno koli pravno obliko (združenja, zadruga, partnerstva, neprofitne organizacije ali mala/srednja podjetja), kar državljanom in drugim akterjem na trgu olajša združevanje in skupno vlaganje v energetska sredstva. To bi lahko prispevalo k bolj razogljčenemu in prožnejšemu energetskega sistema, saj lahko energetske skupnosti državljanom omogočijo dostop do vseh ustreznih energetskih trgov pod enakimi konkurenčnimi pogoji, kot jih imajo drugi akterji, s čimer se zmanjšajo njihovi stroški energije ali celo omogočijo morebitni prihodki.

V Bruslju, 12. julija 2023

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Oliver RÖPKE
